

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Iconarii.

I.

* Sânt acum patruzeci de ani, când cu invasiunea musulmească provocată de concetățenii noștri maghiari, un general rusesc, om evlavios, dar neorientat asupra stărilor dela noi, a intrat în biserica românească greco-catolică a unui sat din apropierea Sibiului, a înaintat cu sfiala cuvenită spre iconostas, și-a făcut de trei-ori cruce și a sărutat icoana Maicei Domnului, apoi ear' și-a făcut cruce și s'a retras în strană.

Românii adunați în biserică, deși nu erau creștini „ortodoksi“, au fost atinși de evlavie înaltului dignitar musulmească și, vădând, că el se închină în tocmăi ca dinșii, și-au șoptit unul altuia: *E dintre ai noștri!*

De câte-ori e vorba de Ruși, precut cu barba căruntă, atunci încă om tânăr, ne povestesc întâmplarea aceasta.

„Chiar eu“, — dice el, — „cuprins de curentul general, am pomenit alăturea cu sfântul părinte dela Roma și cu Împăratul nostru și pe Țarul Nicolae și i-am spus dascălului din strană, ca în onoarea generalului să cânte și un „Gospodi pomilui“.

Sânt mulți oamenii, care nu pot să-și dea seamă despre importanța acestei întâmplări, care nu s'a petrecut numai odată și numai într'un sat și lasă, unde ea se petrece, urme foarte adânci.

După-ce timp de mai multe veacuri s'a luptat mai ales pentru conservarea tradițiilor sale religioase, Românul a pierdut înțelesul cu înțelesul mult din conștiința lui națională și se simte mai mult creștin de rit răsăritean ca Român și e foarte inclinat a se identifica cu aceia, care sânt și ei, tot ca dînsul, creștini de rit răsăritean.

„Revista Politică“ din Suceava ne spune, că un tânăr român, care înfruntase pe o Româncă din Roșia, pentru-că nu voia să vorbească românește, a primit următorul răspuns: „Să trăiesci, domnișorule! Vîndusem odată laptele la un domn din Cernăuți. Domnul acela mi-a ținut într-o ocazie frumoasă și

mi-a dîs, că numai acela poate să aibă parte de raiu și de împărăția cerului, care vorbește în casa lui limba lui Dumnezeu, adică cea rusească. De atunci mă fereșea vorbi românește cu soțul și cu copiii mei, și tot așa face și o vecină de ale mele“.

Tot „Revista Politică“ ne spune, că un Rus, fiind muștrat, pentru-că n'a voit să meargă la masa unui văr al său, care era Român, a răspuns:

„Dacă m'ar fi poftit un Rus, la el m'ă duceam cu dragă inimă, căci la masa unui Rus și Dumnezeu se așază, bea și mănâncă cu plăcere, ear' la a unui Român nu“.

Tot „Revista Politică“ ne spune, că la un parastas din satul Boian un Român a dîs: „Odată vom fi cu toții Ruși, și fericit cel-ce știe rusește, căci în raiu rusește se vorbește, ângerii rusește vorbesc, Dumnezeu deasemenea, și la vremea de apoi, când va veni Christos să judece lumea, tot în limba rusească va vorbi“.

Și multe de aceste ne mai spune „Revista Politică“, dar toate câte-nile spune sânt puține în comparațiune cu cele-ce se petrec în Bucovina, în Basarabia și în Maramureș, unde Românii stau în atingere cu poporul rusesc și sub înfrîngerea directă a agenților panslavisti.

Ear' ceea-ce ați se petrece în Bucovina, în Basarabia și în Maramureș, mîne ori poimîne s'ar petrece și mai departe, înspre Meađa-și și Apus, dacă cei mai luminați dintre bărbații ce s'au ivit în timpul celei din urmă sute de ani în mijlocul poporului român, n'ar fi lucrat pentru întărirea conștiinței naționale în toate straturile poporului român și dacă noi, cei-ce trăim astăzi, n'am duce mai departe lucrarea începută de dînsii.

Românii și ca rasă și ca individualitate națională, sînt un popor trainic. Nici unul dintre popoarele din Orientul Europei n'a ținut ca dînsii la limba și la obiceiurile lui, nici unul n'a trecut prin atâtea greutăți ca dînsii și nici unul nu și-a conservat firea deopotrivă cu dînsii. Veacuri întregi de-a rîndul biserica lor a fost slavonă și în Moldova și Muntenia actele publice erau scrise tot în limba slavonească, ear' în Ardeal nu exista o clasă cultă românească. În timpul lui Mateiu Vodă Basarab și al lui Vasilie-Vodă Lupul

s'a deșteptat apoi conștiința națională, dar' preste câteva decenii ear' s'a ridicat deasupra o înfrîngere străină și timp de aproape o sută de ani viețea publică în Moldova și Muntenia a fost aproape cu deservire greacă. În curînd după alungarea Fanarioșilor a mai urmat apoi și protectoratul rusesc, care n'avea în gîndul urzitorilor lui decît scopul, de a-i pregăti pe Românii din Moldova și Muntenia pentru trecerea lor în poporul rusesc, precînd aici la noi Românii erau supuși înfrîngerii germane și celei maghiare, ba chiar și celei sîrbesce.

În toate aceste timpuri grele clasele culte au șovăit și s'au dat după pîr, dar' masele mari ale poporului românesc au persistat cu îndrîcnicie, păstrînd aproape neatință firea lor românească.

Dar' nici unul dintre aceia, care au atentat la naționalitatea poporului român, nu li-a impus Românilor ca Țarul tuturor Rușilor, care vine ca reprezentant al lui Dumnezeu aici pe pămînt, ca cărmuitor al celei mai mari împărății de pe fața pămîntului, ca purtător al unei puteri providențiale, în fața căreia se cutremură o miie de milioane de oameni, din China și Indii până în Anglita.

Cînd vede, că nu numai în micile țări din Orient, ci până chiar și în Europa apuseană ochii purtătorilor de putere sînt îndreptați spre sprînceana Țarului și că un strigăt de alarmă străbate prin lumea europeană, cînd sprînceana aceasta pare a se încrîci, cînd vede, că regele Carol I., cu toată gloria cîștigată la Plevna și cu tot sprîngul ce i-se dă din partea puterilor apuse, nu numai trebuie să tolereze propaganda rusească, ci a putut să fie silit a primi drept consilieri ai sei și oameni, care au profitat de propaganda aceasta spre a slăbi pozițiunea celor-ce o combăteau, cînd vede, că aici în Orient uneltirea lui Hitrovo e mai hotărîtă ca sprîngul principelui de Bismarck, Românul se cuprinde de simțămîntul, că puterea Țarului e mai presus de toate și că poporul român e împins și el în mod fatal spre soarta celorlalte popoare, care numai sub ocrotirea Țarului au găsit repausul social.

Înspăimîntați de simțămîntul acesta, am dîs noi sînt acum câteva zile, că atunci, cînd la Beiuș se impune limba maghiară, se face pe pîrșii caselor românești loc pentru portretul Țarului.

Ce ne răspund acum guvernamentali din Cluj?

Limba maghiară a fost impusă, — dic ei, — pentru-că un băiat a rupt tricoulul maghiar.

Colosala copilărie!

Un băiat nevîrstnic a făcut o strengărie și l'a împins pe guvernul Ungariei să-i facă Țarului tuturor Rușilor un serviciu neprețuit, sîvîrșind o faptă foarte serioasă, prin care aici fac imposibilă pozițiunea celor-ce combat înfrîngerea rusească, ear' în România le dau o puternică armă celor-ce combat politica de alipire către puterile apuse și lucrează pentru răsturnarea regelui Carol I., — acest „agent“ al lui Bismarck și „bun amic“ al guvernului din Budapesta.

Dar' guvernamentalii din Cluj mai răspund și ceva ce pare serios.

„Nu vor“, — dic ei despre susținătorii cauzei române, — „să recunoască, că statul acesta, ai căruia cetățeni sîntem cu toții, e Ungaria (Magyarország), un stat maghiar, dela întemeierea lui până în ziua de astăzi, un stat, care totdeauna maghiar a fost în simțămîntele și în aședămintele lui.

„El nici ați nu poate să fie dizolvat. — Dacă o eră absolutistică a bucatărit țeara aceasta și a dat unor nechiemați drepturi particulare, a nimicit ideea de stat și a deschis teren pentru tot felul de ideii, după trecerea acelei epoci nenorocite nu se poate cere respectarea acelor drepturi date în mod ilegal, fiindcă ele vatămă trecutul istoric al statului și slăbesc puterile lui cît pentru viitor.

„Ultraistii români nu vor să admită ideea statului maghiar, care în trecut n'a fost niciodată pusă la îndoială. Și fiindcă n'o admit, rump tricoulul, simbolul statului, agitează contra aședămintelor maghiare și în genere nu vor să se împace cu actuala stare de lucruri.

„Care e atunci datoria guvernului statului maghiar?

„Ce ar face oare România, dacă ar vedea, că simbolul ei e aruncat pe propriul ei teritoriu în prav?

„Ce ar face oare Francezul ori Prusianul, dacă ar vedea, că i-se rumpe vulturul?

„Dacă deci „Tribuna“ în vederea înlăturării unui pericol aversează la buna înțelegere și la iubirea reciprocă dintre cetățeni, atunci să-și dea în prima linie silința de a îndemna pe propriii ei aderenți la acea bună înțelegere și iubire; ear' nu la aceea, ca prin rumperea steagurilor naționale să vatăme sentimentul național.

„Noi înzadar căutăm prietenia poporului român, dacă poporul român, lîundu-se după ultraisti, respinge prietenia aceasta“.

Ne rezervăm a ne pronunța față de acest răspuns al guvernamentalilor din Cluj. Deocamdată ținem numai să

accentuăm, că nu am vorbit nici-odată și nu vorbim mai ales de astădată ca „conducători“, după care „se ia“ poporul român, ci numai ca oameni, care cunosc simțămîntele poporului român și le exprimă fără de sfială.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 2 Noemvrie st. v.

Situția parlamentară în România.

„Neue Freie Presse“ primește din București împărțirea, că ministrul-președinte Catargiu, imediat după-ce s'a reîntors dela Sinaia, s'ar fi declarat, că cabinetului întregit cu doi membri ai partidului conservator nu i-se va denega mandatul, de a dizolva camera deputaților. Dacă, ceea-ce e fără îndoială, se va decreta în adevăr dizolvarea camerei, prelîngă colosala înfrîngere, de care guvernul român dispune la toate alegerile publice, e asigurată și existența parlamentară a cabinetului pentru un timp oare-care. Încît privește însă cestiunea unei existențe mai lungi a actualului cabinet, judecînd după diferențele ce s'au născut în cercurile guvernului conservator, aceea e mai mult decît îndoieală. La toată întîmplarea e un lucru foarte îngrijitor, cînd într'un perior atît de critic pentru minister, „Naționalul“ ce stă în cea mai strînsă legătură cu ministrul-președinte atacă în modul cel mai vehement pe ministrul de războiu Manu, ba îl amenință chiar cu o interpelațiune, pe care redactorul șef al celui diar, deputatul Ianculescu, ar avî și o prezenteze în parlament. Liberalii privesc în dizolvarea camerei o schimbare favorabilă cauzei ce reprezintă ei, ceea-ce se pare a fi cu atît mai virtuos justificat, cu cît biruințele opoziției liberale la alegerile de întregire districtuale-comunale și dietale pun în perspectivă o înmulțire a mandatelor lor de deputați.

Regele Milan în Sîrbia.

Venirea exregelui Milan la Belgrad se reduce, după-cum asigură rapoartele de acolo, la o dorință a lui Milan, de a mai vedea odată pe regele Alexandru înainte de a se așeza definitiv în Paris. La toată întîmplarea se admite, că nu acesta e singurul incident, ci că voește să efectueze un arangement în ce privește raportul regelui Alexandru față cu părinții lui și în special față cu ex-regina Natalia. Pertractările ce se vor ține în această privință la nici un cas

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Impresiuni de călătorie.

(Urmare.)

„Domul central“, edificiul principal al expoziției, e un cap de operă de zidire. În extensiune de 105.878 m. c. și a costat 5,885.637 franci; dar' cînd îl vezi așa de imponent, cu labirintele sale de hale decorate cu atîta pompă și eleganță, nici nu poți afla, cît de mult și în ce a costat paralele. Fațada e foarte frumoasă și decorată cu paguri, reliefuri și grupuri alegorice, între care cele mai mari sînt ale industriei și ale comerțului. Pe acoperiș fîlfăie-mai multe sute de draperii mici și mari. Pe cupola cea frumoasă se înalță un geniu de aur, în mîna cu o ramură cît palma. Pe exterior sînt elementele decorative așa de isteț și frumos aplicate, încît numai Francezul e în stare a o face.

Dar' interiorul cu bogăția concentrată aici! Domul acesta e chiar biserica muncii, și tot etagerul și dulapul e altarul aceluia; și aerul răcoros cu atmosfera nădușită te face să-ți închipuiești, că ești în vre-o biserică.

Moda cea din urmă cu luxul ei nemărginit este expusă aici înaintea lumii.

Toaletele cele scumpe în colorii nemai vădute, pline de broderii, care e unica decorațiune pe rochii; talile leger, arangiate cu un șic deosebit; pălăriile de tot mici, decorate cu flori, pantilio și aur. Mantile mici de plîș și de catifea, decorate împregiur cu blănării scumpe. Foarte moderne sînt boi-urile de lînă

de merino alb, cu muf-uri tot asemenea. Bunchile cele minunate din Rusia, cu multe blănării și pei, provoacă o îmbulzeală mare în această sală.

Între giuvaiererele prețioase, semilunele de diamant sînt cele mai moderne.

Frumoase sînt mobilele în stil baroc, acoperite cu plîș-uri și mătăsurii în diferite colorii deschise și cele mai multe presărate cu flori, ear' împregiur cu aurituri în locul lemnului.

În genere aurul e la modă în toate, așa în vestiminte, ca și la mobile.

Paturile cu cerime și cu perlele de catifea, brodate, sînt foarte grandioase.

Covoarele, ca nise tablouri minunate, cu flori, figuri rococo și cu diferite regiuni. Gabelinele cele prețioase cu coloarea lor viuă, încît crezi că sînt picturi, îți încatenează atențiunea. Porcelanul cel fin de Sévres, reprezentat prin nise vase urieș și tot felul de serviciiuri, e foarte admirabil.

Tot obiectul de aici e un cap de operă al Francezilor, ale căror copii și imitațiuni cu înțelesul se vor străcura prin lume.

Îmbătînd de atâtea frumșei, cu spiritul obosit, am plecat de aici spre turn, unde am avut un rendez-vous împreună cu soții noștri.

După-ce am venit dela expoziție, ne-am dus la cirul de vară, un edificiu frumos, cu interiorul elegant arangiat; ca teatrele pe la noi.

Dar' între producțiuni puțin am văzut ceva nou. Fiind prea tare ostențiți, nu am stat până la sfîrșit, ci ne-am grăbit a ne odihni, pentru a ne aduna puteri nouă pe cealaltă zi.

A cincia zi am petrecut-o întreagă la expoziție.

De patru zile eram deja în Paris, și încă n'am ajuns a ne urca în turnul cel vestit, deși cînd am plecat de acasă cugetam, că acela ne va fi lucrul cel dîntîu, dar' totdeauna am fost ocupați cu alte vedenii mai interesante, încît abia numai ați ne-am putut urca în el; dar' acest lucru nu e așa de ușor, precum își închipuiesc omul din descriere. Ca să-ți cîșți plăcerea de a te vedea în înălțime și a gusta de acolo frumșea din împregiurime, trebuie să te lupți cu multe neajunsuri.

Mai întîu ai să aștepți mult până ajungi la bilete, care costă până la platforma primă 2 franci, până la a doua 3 franci, până în vîrf 5 franci. Dacă ai biletele scoase, trebuie eară să aștepți mult, până ajungi la rînd de a intra în ascensor, care deși pleacă tot la 5 minute, e totdeauna îndesuit de public.

Cînd am ajuns să ocupăm locuri aici, după o călătorie aeriană de o minută, am sosit pe platforma primă, de unde am avut o panoramă frumoasă nedescriptibilă.

Am admirat regiunea romantică de pe malul Senei cu fluviul argîntiu; colosala cunună de pădurea St. Germain-ului, colina Montmartre cu cimiterul frumos. Preste labirintul milionelor de case se ridică ca vigilanți, maiestrosul Pantheon, cupola aurită a domului invalișilor, turnurile sute ale „Notre-dame“-i.

Apoi „Arcul triumfal“ de pe Champs Elisées-ul înzestrat cu parcuri și aleiuri; preste tot era un prospect de tot încântător, care ni-s'a imprimat pe vecie în suflet.

În etagiul prim sînt patru restaurațiuni mari, care pot cuprinde deodată 1200 persoane.

Aici am prîndit la Brébant, cu speranța, că după mîncare ne vom urca până în vîrf turnului.

Dar' nu ne-am putut realiza dorința și am renunțat dela această plăcere, că și dela urcarea de aici era așa o îmbulzeală de oameni, încît ne pîrîu rău să jertfim mai multe oare numai pentru așteptare.

Coborîndu-ne dar' de aici, am mers spre vizitarea pavilionului artelor frumoase; unde prelîngă tablourile grandioase ale lui Munkácsy: „Christos înaintea lui Pilat“ și „Christos pe cruce“, am vădut o colecțiune frumoasă de tablouri dela toți artiștii europeni.

De aici ne-am pus pe trenul, care merge până la celalalt capăt de expoziție, și am descins la partea exotică cu locuitorii de sub ecuator: Orientalii, Chinezii, Iapanezii, Egiptenii, cu toate datinele și locuințele lor, etnografia Asiei și a Africei în miniatură. Partea aceasta e de tot interesantă. Pavilionul iapanez în stilul curios, cu Iapanezii atît de deosebiți la fisonomie; muzeul tunisian cu un turn înalt subțire; pavilionul arabic colțurat, cu locuitorii îmbrăcați în alb ca Beduinii; casa persiană cu o cupolă vîntă și Persienii cu căciuli înalte din pele de urs; templul indian; casa etruscă; partea algeriană cu casele albe și plantele exotice, între care erau frumoase palmierile urieș; casa Tonchinilor, înaintea căreia un desărmăș de militari chinezi făcea exerciții, cu chiea pe spate și cu uniformă de nădragi roșii și blusuri vinete; în

coliba marocană am beut cafea neagră ședînd pe scaunele rotunde făcute din triunchiu de arbori.

Trecînd prelîngă casa turcească, o inscripțiune de pe ușa indica, că aici numai femeilor le este permisă intrarea. Curiositatea m'ă duse și pe mine în lăuntru, vădînd că toate femeile ies surîdînd de acolo.

Băgîndu-mă, m'ă aflai într'un harem, scund, întinecos, cu un aer înădușit. La ușa cerșia o Turcoaică bătrînă și urîță și o fetiță mică.

Pe un covor jos o femeie tînără, frumoasă, dar' albită, fuma țigarete în comodate orientale.

După aceste am mai vizitat paviloanele Boliviei cu pasări frumoase și o colecție extraordinară de minerale argîntii; ale Venezuelei în stil elegant cu nise ferestri frumoase.

(Va urma.)

Ginerile dracului.

— Poveste: —

(Urmare și fine.)

Odată numai se pomeni că intrase în o luncă veselă și întinsă.

Rătăci ea cît rătăci prin potecile pădurilor, dar' dela o vreme se rări desîșul și ajunse la un palat mare și frumos, împodobit cu cele mai rari și mai strălucitoare scumpeturi. Acesta era palatul lui Constantin.

Se puse nevasta la odihnă sub umbra unui fag și aștepta, după-cum o învățase sf. Duminec.

Odată ieși pe porțița palatului o servitoare cu coafe în mîni, care merse la fîn-

nu vor trece marginile cercului restrîns al partidelor direct interesate și întreaga cestiune va avea și mai departe caracterul privat al casei regale sîrbesci. În cercurile guvernamentale ori parlamentare nu există intenția, de a produce o hotărîre a scurpenei în această afacere.

Afacerea cretensă.

Cu toate-că toate împărțirile despre crîmbele ce le-ar comite Turcii pe insula Creta se declară de false, diarul „Daily News” continuă și acum a ațîța opiniunea publică în contra Turciei și învinovătește pe lordul Salisbury, că a vorbit neadevărul. Acest diar, se vede, procedează cu Creta acum cum a proces la anul 1876 față cu Bulgaria; numai căt precînd pe atunci și celelalte diare engleze din provincie pledau cu căldură pentru cauza Bulgariei, astăzi numai diarele irlandeze îi mai secundează și și aceste numai din opoziție sistematică în contra cabinetului englez, dar la nici o întemplantă din simpatie pentru Cretensii creștini.

Recunoașterea principelui din Bulgaria.

„Politische Korrespondenz” primese din Petersburg o scrisoare privitoare la Bulgaria. Rusia, țice această scrisoare, admite ca Germania să nu poată face mai mult decît a refusa recunoașterea oficială a prințului Ferdinand și a nu-l sprigini în secret. Căderea eventuală a prințului ar da de altminteală loc la complicațiuni serioase și ar procura grave încercături diplomației. O nouă stare de lucruri ar crea dificultăți destul de mari țarului și Rusiei și o soluțiune a cestiunii ar pute să fie contrara intereselor rusesci; aceste interese cer deci, ca cestiunea să rămână pendentă. Rusia poate să se mulțumească cu decisiunea Germaniei, de a observa față cu ea o atitudine corectă. Legături satisfăcătoare pentru ambele imperii și liniștitoare pentru Europa ar pute să se desvolte pe această basă.

Intrevederea din Innsbruck.

„Correspondance de Pesth” dela 12 Noemvrie publică următorul comunicat: „Din parte foarte bine informată ni-s-a atras atențiunea, că în programul de călătorie al Maiestății Sale nici-odată n'a fost vorba, ca ministrul de externe contele Kálnoky să-l însoțească. Din contră cercurile Curții au presupus, că Maiestatea Sa consideră această călătorie ca afacere personală, ear nu ca o ceremonie de gală sau ca o acțiune politică, că o va face în obiceiul său mod grabnic și apoi se va întoarce numai decît ear la Gödöllő, unde va primi din nou raportul contelui Kálnoky, care spre acest sfîrșit așteaptă în Budapesta reîntoarcerea Maiestății Sale.

„Ceea-ce duce pe Preaînaltul domn la Innsbruck, este mai mult o trebuință a inimii, decît o considerațiune sau acțiune politică. Împăratul și Regele Francisc Iosif are cele mai cordiale afecțiuni pentru împăratul Wilhelm II., care prin temperamentul său viu, prin

spiritul său abundent și prin agilitatea și laboriositatea sa, precum și prin alte nenumerate trăsuri individuale, reamintesc pe neuitatul Prinț de Coroană Rudolf, al cărui cel mai intim amic a fost în decursul unui deceniu. Astfel Maiestatea Sa a simțit trebuința, de a vedea pe tînărul monarh după călătoria sa din Orient și de a auzi din gura lui descrierea impresiunilor primite în Constantinopol și la Sultanol.

„După-ce nu e vorba de nici o schimbare și străformare politică, după-ce împăratul Wilhelm la Constantinopol n'a avut să înduplece pe Sultanol, ci numai să-l întărească în sentimentele și convingerile lui, pe care altcum le-a nutrit și înainte de visita împăratului Wilhelm și le-a și afirmat față cu neîntreruptele șoptiri ale diplomației rusesci, — apoi prezența ministrilor la întrevederea din Innsbruck nu e necesară, ear' dacă cumva în oara din urmă totuși se va fi decis, ca să fie și miniștri de față, apoi acestei împrejurări nu este a i-se atribui vre-o importanță deosebită.

„Nu se poate destule-ori repeta, că între Germania și Austro Ungaria nu este necesar un arangiamet nou relativ la politica externă, după-ce pentru toate eventualitățile posibile s'a făcut demult cea mai perfectă înțelegere relativ la toate cestiunile.

„Cei doi monarhi se întâlnesc de câte-ori este cu putință, pentru-că se iubesc și pentru-că simt trebuința de a se vedea cît se poate de des și de a-și stringe credincioasele mâini.”

Relativ la întrevederea dela Innsbruck este acum sigur, că ministrul de externe nu va însoți pe Maiestatea Sa. Această scire, ventilată de foile din Germania, a primit dela Viena cea mai hotărîtă desmințire. Monarhii aliați abia vor petrece în Innsbruck câteva oare împreună, astfel, că ar lipsi chiar și timpul fizic pentru convorbiri politice, care ar face necesară prezența ministrilor.

Moralitatea în cercurile guvernului.

Ținem de interes a reproduce arătarea avocatului Geza Polónyi, înaintată la tribunalul din Budapesta contra consilierului intim și fostului secretar de stat Alexandru Matlekovits. O lumină foarte drastică revărsă acest act asupra trebușoarelor ce se fac cu banii publici ai țerii, chiar dacă numai o parte de adevăr ar conține el.

Eată conținutul hîrtiei dlui Polónyi:

„Clientul meu, Ioan Kokán, deja în decursul cercetării a mărturisit, că dl Alexandru Matlekovits, consilier intim și deputat al cercului VII. din capitală, pe timpul, când era secretar de stat, i-a dat lui, lui Ioan Kokán, îndrumare, ca să-i scoată dela gară mobilele sosite cu trenul, fără a-i pune la dispoziție și bani necesari. Ioan Kokán a scos mobilele din cestiune, ear' când a cerut banii plătiți, a primit dela dl Alexandru Matlekovits în loc de suma plătită îndrumarea, ca să computeze banii cu cuitanțe false despre bani plătiți pentru birje. Ioan Kokán, pe baza acestei îndrumări a superiorului său, a secretarului de stat, a umplut blanchetele de cuitanțe false cu textul prescriș și pe baza subscrierii proprii, pusă de secreta-

rul de stat Dr. Al. Matlekovits, a licuitat și a computat banii respectivi.

„Spre cel mai mare regret al meu, procuratura reg. concredută cu susținerea acusei publice până la pertractarea finală, ținută contra lui Ioan Kokán, n'a făcut nici o dispoziție pentru procurarea cuitanțelor falsificate, ca evidente *corpora delicti*.

„După-ce însă, pe baza cererii mele, înaintată după pertractarea finală, cele 301 cuitanțe false indicate de Ioan Kokán au fost procurate de judele instructor, și după-ce cuprinsul lor mi-a fost comunicat și mie, respective suplinitorului meu, în calitatea mea de apărător mi-am ținut de datorință să-mi căștig date, ca oare falsificat este conținutul acestor cuitanțe sau ba.

„La examinarea cuprinsului acestor cuitanțe numai decît mi-a bătut la ochi, că fostul secretar de stat și-a computat taxe de birje pentru ședințele casei deputaților, la care el nu ca secretar de stat, ci ca deputat a luat parte. Ca deputat însă a primit remunerațiune Țeparată și astfel deputatul—secretar de stat pe nedreptul și-a computat taxe de birje separate în sarcina ministerului, care n'are acoperire bugetară pentru acest lucru.

„După o examinare mai minuțioasă, am ajuns la rezultate și mai triste. Din protocoalele dietei și ale comisiunilor aflătoare în cancelaria casei deputaților m'am convins numai decît, că după cuitanțele arătate ca falsificate de Ioan Kokán, Drul Al. Matlekovits și-a computat taxe de birje și pentru astfel de zile, în care nici casa deputaților, nici măcar comisiunile n'au ținut ședințe. Ba pe baza cuitanțelor false, arătate de Ioan Kokán, Drul Al. Matlekovits, înșelând înalta curte de compturi, și-a computat cheltueli de birje pentru mergerea la casa deputaților și în timpuri de acele, când parlamentul prin rescript regesc a fost închis pe mai multe luni și când prin urmare în casa deputaților n'a putut avea nici o cale oficială.”

După aceea, enumerând o mulțime de casuri concrete, continuă:

„Abstracție făcînd, că oare celelalte date ale cuitanțelor, conform mărturisirii lui Ioan Kokán, sînt ori nu sînt falsificate, este mai mult ca evident, că Drul Al. Matlekovits, dacă s'ar fi procurat din oficiu aceste date, cu drept cuvînt s'ar fi putut acuza, că a falsificat documente și că este părtaş la crima defraudării.”

Apoi sfîrșesc:

„Considerînd, că afacerea clientului meu Ioan Kokán, depus în arest preventiv, de aceea s'a prolongat, pentru-că contra complicii lui Dr. Alexandru Matlekovits s'a introdus cercetarea prealabilă, fără-ca dreptul lui de imunitate să se fi suspendat, respective să se fi făcut pașii necesari pentru suspendare, înainte de toate aștern on. tribunal regesc următoarea rugare urgentă, motivată prin natura lucrului:

Bievoească onoratal tribunal regesc a preda prezenta mea cerere judelei instructor cu îndrumarea, ca datele enumerate mai sus fără amănare să le procure pe cale oficială, ear' după aceea, documentată fiind prin ele în mod obiectiv falsificarea cuitanțelor din cestiune și aflătoare fiind pe ele subscrierea Drului Alexandru Matlekovits, despre

legătura personală a deputatului Matlekovits cu această afacere nu poate fi îndoială, precum nici despre competența judecătorei, și astfel binevoească onor. tribunal reg. a dispune, ca pentru suspendarea imunității de deputat să se facă de urgență pașii necesari.”

Aniversarea a 25-a a universității din București.

Discursul dlui Al. Orăscu.

(Urmare din Nr. 250.)

Să ne întrebăm însă acum, care ar pute fi oare desideratele de exprimat în privința mișcării junimii studioase pe viitor?

Dice-vom, că este un lucru măhnitor, de a vedea tineretul nostru alergînd mai mult către carierele productive ale dreptului și mediciei și ferindu-se oare-cum de cele care se mărginesc în înaltele abstracțiuni ale științei pure, sau în speculațiuni mai exclusiv filosofice, morale, erudite și estetice?

Un asemenea fapt nu se preesntă numai la noi în țară; el este general în toată lumea contemporană, și cestiunea stă încă în desbatere, dacă tendențele practice și positiviste ale științei sînt spre folosul sau spre paguba spiritului omenesc și a normalei dezvoltări în lumea întreagă. Atât numai ne este permis să afirmăm cu siguranță, că precăt instrucțiunea se desvoltează și se lățește în țeara noastră, tot atât și acele specialități, care n'au în vedere o profesiune lucrativă, câștigă la noi mai mulți adepți în universitate. Aceasta cred a fi și dovedit-o, când am arătat, ce mișcare simțitoare s'a produs în cursul ultimilor ani în favorul facultăților noastre de științe și de litere.

Desvoltarea și înmulțirea studiilor speculative nu va face decît să dea o și mai vie impulsione unei așa fericite tendențe. Căci, — ori-ce s'ar țice, — este un lucru bun, nobil, demn și mîngîtor pentru omenire, de a vedea predominînd în spiritul și în inima tinerimii cultul neinteresat al științei. Numai prin aceasta se întăresc sufletele astfel, încât să poată da unei țeri patrioți buni, oameni cu virtuți civice, cu demnitate în acțiunile lor, cu ordine, corectitudine și stăruință la muncă în vieța lor publică și privată. Deprinderile luate chiar din anii tineretului, când omul, ieșit din copilărie, își petrece timpul cel mai prețios în școalele superioare, acele deprinderi devin în deobște acele ale întregii sale existențe. Seriositatea, răbdarea, perseveranța în timpul studiilor, asigură gravitatea omului în trailul său ulterior; turbulența, lenevirea și destrămarea în școală nu fac decît a compromite viitorul unui om, și adese, — cu soarta sa, — a pune în primejdie chiar și destinele patriei sale.

În timpii moderni lumea merge cu pași accelerați pe calea larg deschisă a cunoscințelor umane; aceste se pot dobîndi numai printr-o netulburată perseveranță în lucrare. Să fim încredințați, că națiunea noastră va urma ori-ce avînt de desvoltare, dacă generațiunea ce se înalță în sinul ei va intra bărbătește și fără de preocupățiuni eterogene în mișcarea imprimată de spiritul cultural și moralizator al secolului nostru.

Asemenea idei trebuie să ne preocupe pe toți deopotrivă, și fiindcă tocmai universitatea noastră abia începe a se înalța dela pămînt, trebuie ca toți împreună, profesori și

studenți, să conlucrăm cu luare aminte pentru-ca să devină cît se poate mai solide temelile ei morale și intelectuale. Același spirit de concordie, de bunăvoință reciprocă, de respect și de considerațiune mutuală trebuie să ne înimeze pe toți. Astfel și numai astfel vom consolida marea instituțiune națională, la a cărei edificare au pus până acum mîna bărbăți cu mult zel, cu multe talente, cu multe și felurite capacități.

Până aci, Sire, Alteță Regală și onorată adunare, am spus cele-ce aveam a spune despre junimea studioasă a universității noastre, precum și cele-ce credeam de folos a spune acelei junimi, pe care noi toți o iubim cu pămîntescă solitudine. Am vorbit asemenea și despre corpurile profesorală la universități, arătînd chiar după al seu mandat, care sînt dorințele și cerințele sale întru completarea și perfecțiunea universității noastre.

Îmi mai rămîne încă o datorie de îndeplinit și aceea este o sarcină mai anevoioasă. În calitatea mea proprie de rector, sînt dator să vorbesc aci și despre nevoile materiale ale universității. Învăst acum pentru a doua-ora cu această onoare, atât prin încrederea colegilor mei, cît și prin bunăvoința guvernului Maiestății Voastre Sire, nu pot uita, că îmi este impusă datorie, de a nu rămîne în apărarea drepturilor universității bucureștene mai prejos decît predecesorii mei, mult regretați colegi și amici, George Costafura, care a fost primul ei rector, dela 1864 până la 1871, Vasile Boerescu, care puțin timp a păstrat rectoratul, și în fine Ioan Zalomit, care ales fiind la 1873, a fost menținut în această sarcină până la moartea sa în anul 1885.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dela Curte. Ieri înainte de amiază Maiestatea Sa Monarhul a primit în audiență pe diferiți episcopi, care s'au întrunit în Viena cu ocaziunea conferențelor episcopesci. Episcopii în corpore, sub conducerea cardinalului contele Fürstenberg, au petrecut în „Hofburg” mai o jumătate de oră. Ieri seara Monarhul a plecat din Gödöllő la Viena cu suita întreagă, fără să se oprească în Budapesta.

Numiri. Ministerul reg. ung. de finanțe a numit controlor cl. III. la percepătoratul din Bistrița pe Iosif Wachner de practicant fără diurnă la percepătoratul din Măcuș pe Iuliu Halász.

La spitalul militar din Sibiu e numit medic superior în activitate Dr. Iuliu Zeiler, elev medico-militar de clasa I. în rezervă.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Aladár Kohn în „Kasza”; Francisc Brandenburg în „Barkoczi”; Maxim Breuer în „Balog”.

Cîteva ajutoare de 100 și 200 fl. din fondul „Gisela-Verein zur Ausstattung heiratsfähiger Mädchen” se vor da și în anul viitor. Ori-care fată săracă și onestă, ai cărei părinți au fost oficiali de stat, pot cere aceste ajutoare ca zestre. În cazul, când familia a rămas săracă din cauza părintelui, fata nu mai poate concura după ajutor. Cererile sînt a se trimite până în 1 Decemvrie la numita reuniune în Viena.

tîna ce era dinaintea aceluia palat. Chiar atunci plecă și mîierea porcarului la fîntînă cu cofele cele de aur ce le avea dela sf. Morouri, și începî a le umple. Când vedî servitoarea aceste cofe strălucitoare, începuse a-i străluci ochii; și ea se duse la stăpîna-sa, la baba palatului, și-i spuse despre minunea ce a vădît.

„Du-te, fată, și întrebă pe acea străină”, îi dîse baba, „că nu ar voi să vîndă acele cofe scumpe, și cu cît le-ar da?”

Fata numai decît alergă la fîntînă și întrebă pe străină, cît ar cere pentru acele cofe; — ear' străina îi dîse: „Îi poți spune stăpînei tale, că îi voi da aceste cofe, dacă mă va lăsa la stăpînul vostru, ca să vorbesc cu dînsul.”

Baba se învoi fără greutate, dar' înțelegea ea ce voește străina, și își puse în gând să o păcălească cum va sci ea mai bine.

Se repezi bătrîna, care nu era alta, decît mama iadului, prin pădure, culesc dela nisele pămîntului somnoroasă, nisele buruienii mici și neabăgate în seamă, apoi se întoarse cu ele acasă, le-a fîrt într-o căldărușe și a străcurat zama lor pregătind o beutură bună, limpede și fără saț, de nu te-ai fi putut sătura de ea. Se viri baba pe sub acens în casa lui Constantin și băgă zama aceea în cana cu apă de lîngă patul stăpînului.

Veni Constantin seara acasă, beu odată din cana de lîngă pat, se culcă și adormi ca cel-ce și-a dat sufletul.

Când auzi baba, că Constantin horec, și când vedî că cana goală de jumătate, slobozi pe străina în lăuntru.

Biata mîiere, când și-a vădît bărbatul după atîta sbucium și alergare, s'a pus în ge-

nunchi la patul lui, îi săruta mîinile și obrazul și astfel se vîiera:

„Scoală, Constantine, scoală și mă iartă; scoală și te îndură de iadul, în care mă muncesc, întinde-ți mîna preste pîntecele meu, că nu mai pot răbda; scoală-te, iubitul meu, că mă usuc de dorul tău!”

Dar' Constantin nici grije nu avea de ce șoptia mîierea lui, că l'a pus bine baba iadului.

După un timp veni baba și scoase pe biata femeie afară.

A doua zi se puse mîierea pe pajiște lîngă fîntîna ce era înaintea palatului, scoase cloșca cea cu puile de aur și așteptă, după-cum o învățase stînta Duminecă. După aceea veni o servitoare din palat cu cofele la fîntînă după apă, mîierea lui Constantin începî atunci cu glas blînd a-și chema pușorii: pi, pi mami, pi-pi-pi-pi! Ear' servitoarea, vădînd minunea aceasta, stătî încremenită și nu se putea uita din destul la acea frumusețe rară.

După-ce ajunse acasă, ea spuse babei minunea ce a vădît; ear' baba o trimise să întrebă pe străina de lîngă fîntînă, că pentru cît i-ar da ei cloșca cu pușorii.

Servitoarea alergă din răspuneri până la fîntînă, întrebă nevasta, ear' nevasta îi dîse: „Îi voi da stăpînei tale această minune, dacă mă va lăsa să intru la stăpînul vostru.”

Se întoarse dar' servitoarea îndrîet și îi spuse babei prețul, ear' baba fără multă socoteală se învoi.

Se pune deci baba și ferbe ear' o mîină de somnoroasă, o mai mestecă cu buruienile, pe care numai ea le cunoscuse, și seara turnă zama în cana, din care bea stăpînul.

Constantin, sîrmanul, ca cel-ce nu are gânduri rele, beu odată din cana de lîngă pat, se culcă și adormi ca mort.

Atunci ear' lăsă baba pe nevasta de lîngă fîntînă în lăuntru.

Aceasta ear' se puse în genunchi lîngă patul bărbatului ei și îl rugă plîngînd în următorul mod:

„Scoală, Constantine, iubitul meu bărbat, iartă-mi păcatul ce am făcut și te îndură de întinde mîna preste mine, că mă prea chinuesc de dureri și nime pe sub soare nu poate să-mi ajute!”

Dar' Constantin habar n'avea, durmia sîrmanul, de-ți venia să crezi că n'a mai durmit de nouă nopți de-a rîndul, și atît era de cufundat, de să-i fi bătut doba la urechie și nu l'ai fi putut trezi.

Și ear' se vîieră biata mîiere și își săruta bărbatul pe obraz, îl scălda sîrmana în lacrimile ochilor ei învîpăiați, dar' înzadar, mai ușor ai fi putut scula pe un om din groapă, decît pe Constantin din somnul în care se adîncise.

Într-o vreme veni aspidă de babă și îi dădă drumul bieteii femeii afară.

Colo către ziua se sculă și Constantin buimăcit și îi pîrî că ar fi visat ceva, fără de a-și putea da seamă de acel vis.

Dar' slugile, care bine șiau de cele întemplate, îi spuseră, că de două nopți intră la dînsul o femeie străină, care îl roagă tînguindu-se să o scape de chinuri, ear el nu se pomenește.

Constantin își puse atunci ceva în gând, dar' tăcu, făcîndu-se că nu știe despre toate aceste nimici.

A treia zi veni străina ear' la fîntînă, scoase furca cea de aur și începî să toarcă dîintr'un caier din cel mai curat aur un tort de gîndiași că e un fir de păiangin, ear' nu lucru omenesc.

Și precînd sfîrșia din fus femeia între degete, eată servitoarea cea de ieri cu cofele după apă, stătî încremenită la vederea acelei minuni, alergă la stăpîna-sa și îi spuse ce a vădît.

„Du-te la acea străină și o întrebă, cît face acea minune”, dîse baba către servitoare.

Vine servitoarea la fîntînă și întrebă nevasta, că nu voește să vîndă acea furcă minunată și cît face prețul?

Mîierea îi dîse, că-i va da furca, dacă va lăsa-o să intre încă odată la stăpînul.

Baba se învoiesc și tocmeala fu gata. Dar' ear' merse prin acea luncă, prin tufișuri și pămînt, adună o poală de somnoroasă, mai culesc nisele buruienii mirositoare, se întoarse acasă în grabă și le puse pe toate într-o căldare, le-a fîrt și le-a mestecat după-cum se pricepea ea, străcură o zamă limpede și o turnă baba earăși în cana cu apă de lîngă patul lui Constantin și începî să ridă de șireția ei.

„Stai tu babă, că multe mi-ai făcut până acum, dar' îți voi da eu și ție de cap”, — își dîcea Constantin în gândul său.

Se duce Constantin să se culce, dar' în loc să bea din cană, o varsă de jumătate prin casă, se pune în pat și începe a sfîrși de gîndiași că își dă sufletul.

Baba vine tiptil-tiptil până la ușă, ascultă la gîurice și, când aude pe Constan-

tin sfîrșind, chiamă pe femeia de lîngă fîntînă și după-ce vede cana goală, o lasă în lăuntru.

Străina earăși ingenuchie lîngă patul bărbatului său dîcînd:

„Scoală, scoală Constantine, că e vai și amar de mine; scoală dragutul meu și mă iartă, că de am greșit, am făcut-o numai de a ta iubire; scoală, te îndură și întinde mîna preste pîntecele, că mă topește în acest iad de chinuri.”

Și ear' îl sărută femeia cu dragoste și foc, și atunci sare Constantin din pat, îmbrățișază nevasta și o sărută cu iubire; întinde mîna preste pîntecele ei îngreunat și pe loc nasce femeia un băiat atît de sdravîn și de mîndru, ca un Făt-frumos. Constantin atunci nu se mai gîndesc nimic, ci iese în grajd, alege armăsarul cel mai turbat, poruncesc slugilor să prindă pe baba, să o lege de coada armăsarului, și apoi dădă drumul armăsarului preste vreascuri și pămînt, preste cîmpuri și dealuri, până când nu mai putea calul de obosit și până când nu s'a ales din babă decît numai țandări și pulbere.

Constantin a rămas cu nevastă-sa în palatul acela plin de bogății, au mai adus el acolo și pe mamă-sa sîrmana, la trăit în pace și iubire, au ajuns bătrîni, bătrîni ca iarna și el și nevastă-sa, și dacă n'au murit, vor fi trăind și acum; ear' cine nu crede, ducă-se și vadă, dacă e adevărul ceea-ce v'am spus. Mă sui p'un spină, să trăiți cu bine; mă sui pe-o sea, v'o spusese așa!

Viena, 5 Ianuarie 1886.

I. T. Mera.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Institutul tipografic

din Sibiiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc
cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, plcate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și altele de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

recomandă:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Carol F. Jickeli în Sibiiu

recomandă

Lampe de petroleu

„EXCELSIOR”,

Lampe de soare „Excelsior”,

Lampe vieneze de „Triumf”

în ajustare simplă dela

florini 5.90 v. a. în sus

pentru

Restaurațiuni și prăvălii

și

în ajustare bogată ca „CANDELABRE de SALON”,

mai departe:

lampe de masă, de mână, de atîrnat și de părete, lămpașe

în asortiment bogat cu prețuri moderate.

Locale de vîndare: Piața-mică (negustoria de fer) și Piața-mare (trafica de tutun reg. ung.)

Courante de prețuri ilustrate, la cerere, se dau gratis și franco.

[778] 3-7

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren normal	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren normal	Tren omnibus	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de păcăne	Tren de păcăne		Tren mixt	Tren de păcăne	Tren mixt							
Viena	3.40	8.—	8.—		Bucuresci	7.35		*4.40		Viena	11.—	3.40		Teliuș	11.24	3.—	1.42		Copsa mică		2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32		Șeica mare		2.35	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos	12.30	4.10			Loamneș		3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad	3.53	5.36		Șibot	1.01	4.43			Ocna		3.4	6.17		
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54		7.07		Glogovaț	2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.32	5.13			Sibiu		4.18	6.40	
Várad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	2.11	Apatia	2.47	5.37		7.44		Győrök	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.08	5.47							
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Agostonfalva		6.15		8.09		Pauliș	3.37	5.05	6.43	Deva	2.52	6.27			Sibiu		7.35	9.50	
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	2.55	Homorod	3.56	7.31		9.07		Radna-Lipova	4.05	5.17	6.55	Branicea	3.23	6.54			Ocna		8.02	10.14	
Rév	3.31	8.16	11.38	3.38	Hașfalău		9.09		10.34		Conop	4.27	5.38	7.14	Ilia	3.55	7.20			Loamneș		8.30	10.40	
Bratca			12.16	4.01	Sighișoara	5.28	9.33		10.20		Béczava		6.03	7.46	Gurazada	4.08	7.32			Șeica mare		9.05	11.10	
Bucia			12.54	4.23	Elisabetopol	5.57	10.02		11.09		Soborșin		7.20	8.42	Zam	4.44	8.03			Copsa mică		9.34	11.35	
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Medias	6.19	11.04		11.35		Zam		7.55	9.11	Béczava	6.27	9.27							
Huedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copsa mică	6.34	11.24		11.19		Gurazada		8.26	9.39	Conop	6.47	9.46			Cucerdea				
Stana			3.40	5.40	Micăsasa	6.35	11.39		11.59		Ilia		8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35		Cucerdea				
Aghirș			4.15	6.12	Blaj	7.09	12.30		12.15		Branicea		9.11	10.13	Pauliș	7.43	10.34	6.01		Cheța				
Ghirbău			4.36	6.38	Crăciunel	7.42	1.13		2.11		Deva		9.42	10.37	Győrök	7.59	10.50	6.44		Ludoș				
Nădășel	5.49		4.58	6.56	Teliuș	8.05	2.18		2.33		Simeria (Piski)		9.59	10.53	Glogovaț	8.28	11.16	7.21		M.-Bogat				
Cluj	6.02	10.35	5.26	6.56	Aiud		2.48		2.40		Orăștia		11.—	11.39	Arad	8.42	11.30	7.44		Cipeu-Iernut				
Apahida	6.14			7.15	Vințul de sus		2.56		2.46		Șibot		11.29	12.01	Szolnok	9.20	12.05			Kereș-Sz.-Pál				
Ghirș	7.28	12.44		7.48	Uioara		2.56		3.27		Vințul de jos		12.02	12.29	Budapesta	2.21	5.10			Nireșteu				
Cucerdea	7.52	1.27		9.13	Cucerdea	8.32	3.14		4.47		Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Viena	6.—	8.15			Reghinul-săs.				
Uioara		1.34		10.12	Ghirș	9.—	4.01		5.08		Teliuș	9.54	1.06	1.24		1.40	6.05			Reghinul-săs.				
Vințul de sus		1.42		10.19	Apahida	10.21	5.56													Reghinul-săs.				
Aiud	8.21	2.07		10.45	Cluj	10.41	6.45	5.32	8.—		Simeria	6.47	11.54		Petroșeni	9.36	4.26			Reghinul-săs.				
Teliuș	8.38	2.26		12.11	Nădășel		7.06		8.36		Streiu		7.40	12.37	Banița	10.17	5.12			Reghinul-săs.				
Crăciunel		3.11		12.29	Aiud		7.22		9.02		Hațeg		8.51	1.28	Crivadia	10.58	5.55			Reghinul-săs.				
Blaj	9.18	3.24		1.10	Vințul de jos		7.37	6.11	9.32		Pui		10.02	2.23	Pui	11.42	6.41			Reghinul-săs.				
Micăsasa		3.54		1.30	Uioara		7.47		10.11		Crivadia		11.02	3.11	Hațeg	12.23	7.26			Reghinul-săs.				
Copsa mică	9.36	4.09		2.14	Cucerdea	11.54	8.24	6.43	10.51		Banița		11.50	3.55	Streiu	1.12	8.14			Reghinul-săs.				
Medias	10.08	4.39		2.54	Huedin	12.24	9.04	7.12	12.16		Petroșeni		12.30	4.25	Simeria	1.51	8.50			Reghinul-săs.				
Elisabetopol	10.32	5.11		3.35	Bucia		9.20		12.50											Reghinul-săs.				
Sighișoara	11.07	5.45		4.07	Bratca		9.37		1.19											Reghinul-săs.				
Hașfalău		6.12		5.54	Rév		1.03	9.55	7.51	2.—	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Reghinul-săs.				
Homorod		7.32		6.39	Mező-Telegd		1.29	10.20	8.17	3.04	Arad	6.12	4.12		Timișoară	6.25	1.15			Reghinul-săs.				
Agostonfalva		8.17		7.13	Fugyi-Vásárhely			10.47		3.36	Aradul nou		6.36	4.38	Mercizfalva	7.19	2.04			Reghinul-săs.				
Apatia		8.37		7.45	Várad-Velenceze			10.57		3.52	Németh-Ságh		7.01	5.01	Orczifalva	7.46	2.26			Reghinul-săs.				
Feldioara		1.40	9.06		Oradea-mare		1.54	11.04	8.42	4.03	Vinga		7.30	5.29	Vinga	8.15	2.56			Reghinul-săs.				
Brașov		2.14	9.45		P. Ladány		2.04	11.19	8.47	4.47	Orczifalva		7.55	5.47	Németh-Ságh	8.36	3.13			Reghinul-săs.				
Timiș		2.34		*5.32	Szolnok		3.20	1.19	10.08	7.30	Mercizfalva		8.13	6.04	Ara 1 nou	9.11	3.51			Reghinul-săs.				
Predeal		3.17		6.15	Budapesta		5.—	3.31	11.51	11.51	Timișoară		9.04	6.50	Arad	9.27	4.05			Reghinul-săs.				
Bucuresci		3.49		6.47	Viena		7.15	6.30	1.55	9.55	Ghirș—Turda				Turda—Ghirș					Reghinul-săs.				
		9.30		11.50			1.40	1.40	7.15		Ghirș	9.33	4.19		Turda	8.29	3.19			Reghinul-săs.				
											Turda	9.54	4.40		Ghirș	8.50	3.40			Reghinul-săs.				
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Unedoară—Simeria (Piski)				
Murăș-Ludoș				4.30	Bistrița				3.—	Sighișoară				6.05	Odorheiu		6.—			Unedoară				9.30
Țagu-Budatelic				7.27	Țagu-Budatelic				6.49	Odorheiu				9.12	Sighișoară		8.56			Cerna				9.56
Bistrița				11.—	Murăș-Ludoș				9.25											Simeria (Piski)				10.14
Nota: Numerii încauștrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																								